

שהוא אם ושורש עשו האדמוני, נולד ביום שני, ולכן לא מתחילים דבר חדש ביום שני, וכן ביום רביעי נבראו שבתאי ולבנה ומטעם זה כל הזוגות קשים (שצח) (יהל אור). ♦

הלבנה כלולה מטוב ורע

וְסִיְהָרָא, אִיהוּ טוֹב וָרַע, טוֹב בְּמִלּוּאָהּ. וְרַע בְּחֶסְרוֹנָהּ. וּבְגִין דְּאִיהִי כְּלִילָא מְטוֹב וָרַע, מוֹנִין בָּהּ יִשְׂרָאֵל וּמוֹנִין בָּהּ בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל והנה הלבנה כלולה

מטוב ורע, דהיינו היא טובה במילואה באמצע החודש, והיא רעה בחסרונה, ומאחר שהיא כלולה מטוב ורע אז לכן מונים למנין שני הלבנה גם ישראל הטובים וגם בני ישמעאל הרעים. **וְכֹד לָקַת בְּמִלּוּאָהּ, סִימָנָא לָא טַב לְיִשְׂרָאֵל. וְכֹד לָקַת בְּחֶסְרוֹנָהּ, סִימָן רַע לְיִשְׁמַעֲאֵלִים** ומשום כך כאשר הלבנה במילואה לוקה שהוא בחינת טוב הלבנה שמצד ישראל, אז הוא סימן לא טוב לישראל, וכאשר הלבנה החסרה לוקה, שהוא בחינת רע שמצד ישמעאל אז הוא סימן רע לישראל.

אור הרשב"י

עניינינו הטעם מפני שהם זוגות. ולא מונה גם יום ששי, כי קדושת שבת מאירה בו. ואמנם לקמן רפ"א ב' איתא דחמה ומאדים סומקי דגהינם נבראו ביום שני, ולבנה ושבתאי ביום רביעי, ואם כן הרי הם זוגות, בב"ד (עכ"ל). ולכאורה עוד אפשר לומר שהחשש הוא בימי ב' וד' שהם גם זוגות וגם נבראו בו ס"מ ול"י ומשא"כ בשישי שהוא רק משום זוגות וזוהי אין כ"כ חשש להתחיל ולסיים בו.

הם וגם מה שנשמרים בני אדם מלישא אשה בלבנה חסרה אינה משום חשוב עתים ושעות אלא שסימן יפה להם לישא אשה בזמן תוספת הלבנה ולא בזמן חסרונה כענין שאמרו חז"ל ממשיכין את היין בצנורות שהוא תוספת ברכה.

[שצח] וכתב הרמ"ז בפרשת עקב שהמפרשים פירשו מפני שמזלם רע, ולא ידעתי למה לא נזכר גם ביום שלישי שמזלו מאדים. אבל לפי

וְבֵהָאֵי (ישעיה כט) וְאַבְדָּה חֲכָמָה חֲכָמִיו, חֲכָמָה
 דִּישְׁמַעְאֲלִים ובוז הוא סוד 'ואבדה חכמת חכמיו', דהיינו שהוא נאמר על חכמת
 ששמעאל, וּבִינַת נְבוֹנִיו תִּסְתָּתֵר, דְּאִינוּן לָא יִדְעִין
 בְּבְרִיאָתָן, אֶלָּא בְּשִׁמוּשָׁא דִּילְהוֹן, כְּפִי שְׁנוּי עֲלֻמָּא
 בְּהִלִּיכְתָּן וְשִׁימוּשָׁן ומש"כ 'ובינת נבוניו תסתתר' הוא מאחר שישמעאל לא
 יודעים את סוד בריאת הכוכבים ושורשם העליון כפי ידיעת ישראל והם אינם משיגים כלל
 בסוד מיעוט הלבנה, אלא רק הם יודעים את אופן שימושם הגשמי הנעשה ע"י שינוי
 הנהגתם בעולם שהוא מכח הליכתן ושימושם. וְסִיְהָרָא אֶתְבְּרִיאָת בְּיוֹמָא
 רְבִיעָאָה, וּבְחֶסְרוֹנָה דִּילָהּ עֲנִיּוּת, אֶתְבְּרִיאָת לִילִית,
 שְׁבַתָּאִי, דְּאִיהוּ רָעַב וְצָמָאון וְלָקוּתָא דְנִהוּרִין וכן לא
 מתחילים ברביעי שבו נבראה הלבנה מאחר שהוא ימי זוגות בנוסף על כך שנבראה בו
 לילי"ת, כי הנה מפני מיעוט הלבנה נגרם עניות בקדושה ונבראה הלילי"ת, שכנגד כך הוא
 כוכב שבתאי שממנו נמשך הרעב והצמא וליקוי המאורות. עֲלָהּ אֶתְמַר, יְהִי
 מְאֵרֶת חֶסֶר. (משלי ג) מְאֵרֶת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע ולכן על לילי"ת
 נאמר 'יהי מארת' חסר שהוא מלשון מארה בסוד 'מארת ה' בבית רשע'. (קהלת ז)
 וְחוּטָא יִלְכַּד בָּהּ, בְּבֵית הַסֵּתֶר דִּילָהּ, וְצַדִּיק יִמְלֹט
 מִמֶּנָּה ולכן נאמר בה 'וחוטא ילכד בה' כי מאחר שהוא התפתה ממנה הוא נלכד בבית
 הסודר שלה, ומחמת כן 'וצדיק ימלט ממנה'.

אין מתחילים דבר חדש בימי שני ורביעי והוא מאחר שהגיהנם נברא ביום שני

וליקוי המאורות הוא ביום רביעי

וְאֵת כֹּכַב אֲחֵרָא, נְקוּדָה זַעֲרָא, נְקוּדָה עַל שְׂפָחָה (נ"א
 סִיחָרָא) **דְּאִיהוּ מְאֵרַת, וְדָא חוּלָם, בֵּת מֶלֶךְ, שַׁבַּת**
מְלָכָתָא והנה יש כוכב אחר שהוא סוד נקודה הקטנה דמלכות, ובה הוא סוד נקוד על

שפחה, דהיינו שכשמלכות דכתר דרחל[שצו] יורדת לבריאה היא שולטת על הלילי"ת
 הנקראת שפחה ומארה, ובה הוא סוד מְאֵרַת חסר ניקוד ו' דחולם מלא, דהיינו שצורת חולם
 מלא הוא ו' שמעליה נקודה כעין אות י', והנה האות ו' הקטנה הוא היסוד שדבוקה בו האות
 י' דמלכות הנקראת בת מלך והנקראת שבת המלכה, שע"כ יש בכוחה לשלוט על מארת
 דלילי"ת. **דְּשִׁלְטֻנּוּתָא דְּתַרְוּיָהּ בְּיוֹם שְׁבִיעִי, דְּאִתְּמַר**

בֵּיהּ, (דברים ה) לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ והנה שלטון מלכות ויסוד
 הוא ביום השבת שאז אין שלטון לקל"י כלל, ולכן הגם שלכנה ולילי"ת משמשים ביום השבת
 מכל מקום כוחם מתבטל ע"י המלכות, כי הנה ביום קדוש זה נאמר למען ינוח וגו', דהיינו
 שביום זה נחים עבד ואמה שהם עולמות בריאה ויצירה מאחיזת הקל"י. **דְּסִדְרָא**

בְּרִיאָתָן לֹא כְּסִדְרָא שְׁמוּשָׁן והנה סדר בריאת שצ"ם חנכ"ל הוא אינו

אור הרשב"י

שנשאר בה נחשך אורו מאד ואין נשאר בו
 רק בחינת אור מלכות דכתר שבו בלבד
 ובערך זה אנו אומרים שהנקודה הנשארת
 היא המל' שבה ר"ל מלכות דכתר שבה אבל
 האמת הוא שלא נשאר בה אלא נקודת
 הכתר וזכור הקדמה זו.

[שצו] כדאיתא בשער הכוונות - דרושי
 העמידה דרוש ו' וז"ל: האמנם לא פליגי כי
 האמת הוא שלא נשאר בה רק נקודת הכתר
 שבה להיותה מדרגה עליונה ואין הפגם מגיע
 בה. אמנם פשוט הוא דכיון שמסתלקין ממנה
 מ"ם תחתונות ודאי הוא שגם ספירת הכתר

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כסדר שימושם, ולכן הגם שלבנה ולילי"ת נבראו ביום רביעי בכל זאת שימושם הוא בשבת, ומחמת כן מתבטל כוחם ע"י המלכות. וּבְגִין דָּא חַמָּ"ה וּמ"א אֲדִים סוּמְקֵי דְגִיּהָנָם, אֶתְבְּרִיאוּ בְיוֹמָא תְנִינָא ומשום כך הגם שחמה ומאדים שמהם נמשך אדמומיות הגיהנם נבראו ביום שני, מכל מקום שימושם בימי שלישי ורביעי (רמ"ק, וכמבואר בספר יצירה פ"ד). לְבָנָה שִׁבְתָּאִי, אֶתְבְּרִיאוּ בְיוֹמָא רְבִיעָאָה, כְּפָנָא וְחֲשׂוּכָא ומשום כך הגם ששבתאי ולבנה שמהם באים הרעב והחושך והם נבראו ביום רביעי, בכל זאת שימושם הלבנה הוא בשבת ושימוש שבתאי הוא ביום ראשון (ספר יצירה פ"ד). וּבְגִין דָּא אֵין מִתְחִילִין בְּב"ד, בְּגִין דְּגִיּהָנָם אֶתְבְּרִי בְיוֹמָא תְנִינָא, וְלָקוּתָא דְנְהוּרִין בְיוֹמָא רְבִיעָאָה ומטעם כך אין מתחילים דבר חדש בימי שני ורביעי והוא מאחר שהגיהנם נברא ביום שני וליקוי המאורות הוא ביום רביעי ע"י שבתאי, ולכן אין סימן ברכה בהתחלת דבר חדש בימים אלו.

סוד שבת ש' בת

כְּכ"ב, עָלִיה אֶתְמַר, (במדבר כד) דֶּרֶךְ כְּכב מִיעֶקֶב. דְּדִרְגִיָּה בְיוֹמָא תְלִיתָאָה הנה בכוכב הלכת ששמו כוכב נאמר בו 'דרך כוכב מיעקב', דהיינו שהוא כנגד יעקב החתום בת"ת שמדרגתו שלישי לחג"ת. וְיִהִי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבֶּקֶר, דְּבִיה נָחִית קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִיָּהב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, בַּת יְחִידָה, לְמַהוּי עֲמִיה שֶׁבַת מְלָכְתָּא ובו הוא

הלימוד היומני